

Barátom!

Legtörelebbi, leveledben két tárgyról nem említetted semmit, melyről mindenki, jól nevelten okajtomnak volna vala, mit tudni. Kedves nőd egészségesről éppen semmi sem ír, midőn ugyan az anyja, írja, hogy e szerint már most sem, mi baja nincs, s Julem a fő garda, szenyvagyból ismét csak vissza degradál, s azott. Az sem ir, mikor lazaság meg beállt. Ezen tárgyban kénytelen vagyol kézen fizyelmesíteni, hogy ha csakugyan továbbra is málacskodol a benn jövesell, egyrészt aren vére, hogy mi mentünk a nyakadra. A benn Bap aligha megteszi valaha a diandellott kérvé is, s salán már ed, dig is kopralb isre indult el; s en mind, hasam lelkebből sajnálnom. A pálya a, gíznea elvan sene plette. Kétségbe, dörög. - Jól ki kéfék domoloz leglőrelebbi levelebből a Bap bárimról mindössz néhány sort, mert ez által most öt pengő forint, s az alar nyerni domoloz, s házi sör a világszal, mert a legény nagyon is, selmesen, s szeretne az 8 pengőről his, sörvén lenni. Te en nem isse, - de nem se semmit, s alar kell az ember, nel kenni, a mi nem itt. Egyébként kifölten majd megfegyül.

Köze mind leuen sifelve, Tege is gyomleidei öleve merend

Barátom
Kivai, János

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA